

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด

เรื่อง

การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. 2542

ของ

องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี

ส่วนอำนาจการ

โทร. (032) 425987

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. 2542

หลักการ

เรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากสถานค้าปลีกน้ำมันเบนซิน
และน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซล และน้ำมันที่คล้ายกัน และยาสูบ

เหตุผล

โดยที่เป็นการสมควรเรียกเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด จากสถานค้าปลีก
น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน และยาสูบ เป็นรายได้ขององค์การ
บริหารส่วนจังหวัด เพื่อนำไปใช้จ่ายในกิจการตามอำนาจหน้าที่ และอำนวยความสะดวกสาธารณะแก่ประชาชน
จึงจำเป็นต้องตราข้อบัญญัตินี้

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด

พ.ศ. 2542

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 45 (1) มาตรา 51 มาตรา 64 และมาตรา 71
วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 องค์การบริหารส่วนจังหวัด
เพชรบุรี จึงตราข้อบัญญัตินี้ขึ้นไว้โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี และ
โดยอนุมัติของผู้ว่าราชการจังหวัดเพชรบุรี ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ข้อบัญญัตินี้ เรียกว่า "ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี
เรื่อง การเก็บภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2542"

ข้อ 2 ข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้บังคับได้ตั้งแต่วันที่ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงาน
องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบุรี แล้วสิบห้าวัน

ข้อ 3 ในข้อบัญญัตินี้

"ภาษี" หมายความว่า ภาษีบำรุงองค์การบริหารส่วนจังหวัด ที่เรียกเก็บ
ตามข้อบัญญัตินี้

"สินค้า" หมายความว่า น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซล
และน้ำมันที่คล้ายกัน บุหรี่ซีกาแรต และบุหรี่ยีการ์

"สถานค้าปลีก" หมายความว่า

(1) สถานให้บริการน้ำมัน ซึ่งจำหน่ายปลีกน้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน
น้ำมันดีเซล และน้ำมันที่คล้ายกัน

(2) ร้านค้าที่ได้รับใบอนุญาตขายหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบชนิดบุหรี่ยีการ์
หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายครั้งละไม่เกิน 1,000 มวน (ประเภท 3) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ
พ.ศ. 2509 และให้หมายความรวมถึงร้านค้าที่ได้รับใบอนุญาตขายหรือนำออกแสดง เพื่อขายยาสูบ
ชนิดบุหรี่ยีการ์ หรือบุหรี่ยีการ์ ประเภทขายโดยไม่จำกัดจำนวน (ประเภท 1) และประเภทขาย
ครั้งละไม่เกิน 20,000 มวน (ประเภท 2) ตามพระราชบัญญัติยาสูบ พ.ศ. 2509 ซึ่งได้ขายครั้งละ
ไม่เกิน 1,000 มวน ด้วย

/ "พนักงานเจ้าหน้าที่"

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด รองนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ปลัดกองค้การบริหารส่วนจังหวัด และข้าราชการกองค้การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งนายกองค้การบริหารส่วนจังหวัด แต่งตั้ง

“ผู้ค้ปลีก” หมายความว่า เจ้าของ ผู้จัดการ หรือบุคคลอื่นซึ่งรับผิดชอบ ในการดำเนินงานของสถานค้ปลีก

“องค้การบริหารส่วนจังหวัด” หมายความว่า องค้การบริหารส่วนจังหวัด เพชรบุรี

“ภาษีอกรค้ชำระ” หมายความว่า ภาษีตามข้อบัญญัตินี้ที่มีได้ยื่นแบบ รายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 5.4 และภาษีที่ชำระไว้ไม่ถูกต้อง หรือมี ข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป

ข้อ 4 ให้องค้การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจเรียกเก็บภาษีนำร่ององค้การบริหาร ส่วนจังหวัดและให้สถานค้ปลีกในเขตจังหวัดเสียภาษีตามที่องค้การบริหารส่วนจังหวัดเรียกเก็บ

ข้อ 5 การเรียกเก็บภาษี และการเสียภาษีตามข้อ 4 ให้เป็นไป ดังต่อไปนี้

5.1 อัตราภาษีที่เรียกเก็บให้เป็น ดังนี้

(1) น้ำมันเบนซินและน้ำมันที่คล้ายกัน น้ำมันดีเซลและน้ำมันที่คล้ายกัน

อัตราลิตรละ 4.54 สตางค์

* (2) ยาสูบ ชนิดบุหรืซิการ์ และบุหรืซิการ์ อัตรามวลละ 4.54 สตางค์

5.2 ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีของสถานค้ปลีก ให้เกิดขึ้นในเวลา ที่ได้รับมอบสินค้าเข้าไว้ในสถานค้ปลีก

5.3 ให้ผู้ค้ปลีกเสียภาษีในเวลาที่มีความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

5.4 ให้ผู้ค้ปลีกยื่นแบบรายการภาษีตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด พร้อมกับชำระภาษีต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้ปลีก ตั้งอยู่ภายในวันที่ยี่สิบของเดือน ถัดจากเดือนที่ความรับผิดชอบในอันจะต้องเสียภาษีเกิดขึ้น

เศษของหนึ่งบาทของภาษีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งให้ปัดทิ้ง

5.5 ให้ผู้ค้ปลีกจดทะเบียนสถานค้ปลีกต่อเจ้าหน้าที่ของกรมสรรพสามิต ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพสามิตกำหนด ณ สำนักงานสรรพสามิตแห่งท้องที่ที่สถานค้ปลีกตั้งอยู่

/ให้ถือว่าใบอนุญาต.....

ให้ถือว่าใบอนุญาตขายยาสูบหรือนำออกแสดงเพื่อขายยาสูบ ชนิดบุหรี่ปริศกาเรต หรือบุหรี่ปริศกาเรต ที่เจ้าพนักงานกรมสรรพสามิตออกให้เป็นทะเบียนสถานค้าปลีกตามวรรคหนึ่งด้วย

5.6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจ ดังต่อไปนี้

(1) ประเมินเรียกเก็บภาษี เบี้ยปรับ และเงินเพิ่ม จากผู้ค้าปลีก กรณีที่ผู้ค้าปลีกไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีไว้ไม่ถูกต้องหรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียคลาดเคลื่อนไป

(2) มีหนังสือสอบถามหรือเรียกผู้ค้าปลีกหรือบุคคลใดที่เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือให้ส่งบัญชี เอกสาร หลักฐาน หรือสิ่งอื่นที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ ทั้งนี้ต้องใช้เวลาบุคคลนั้นไม่น้อยกว่าเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้รับคำสั่งนั้น

5.7 ให้ผู้ค้าปลีกเสียเบี้ยปรับในกรณีและตามอัตรา ดังต่อไปนี้

(1) กรณีไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 ให้เสียเบี้ยปรับอีกสองเท่าของค่าภาษีที่จะต้องเสีย

(2) กรณียื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนด ในข้อ 5.4 แต่ไม่ถูกต้อง หรือมีข้อผิดพลาดทำให้จำนวนภาษีที่ต้องเสียขาดไป ให้เสียเบี้ยปรับอีกหนึ่งเท่าของค่าภาษีที่เสียขาดไปนั้น

5.8 กรณีผู้ค้าปลีกไม่ยื่นแบบรายการภาษีพร้อมกับชำระภาษีภายในระยะเวลาที่กำหนดในข้อ 5.4 หรือชำระภาษีขาดจากจำนวนภาษีที่ต้องเสีย ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือนของเงินภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ และการคำนวณเงินเพิ่มดังกล่าว มิให้คิดทบต้นโดยเงินเพิ่มตามกรณีนี้มีให้เกินกว่าจำนวนภาษีที่ต้องชำระโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

5.9 เบี้ยปรับและเงินเพิ่มให้ถือเป็นภาษี โดยเบี้ยปรับ หรือเงินเพิ่มให้งดหรือลดลงตามระเบียบที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดกำหนด

ข้อ 6 องค์การบริหารส่วนจังหวัด มอบอำนาจให้กรมสรรพสามิตเรียกเก็บภาษีแทน และให้กรมสรรพสามิต ออกข้อบังคับกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการจัดเก็บภาษีได้

ข้อ 7 การบังคับเรียกเก็บภาษีอากรค้างชำระให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามมาตรา 70 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540

ข้อ 8 ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 5.5 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ข้อ 9 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีผู้ใดไม่ยื่นแบบรายการภาษี ตามข้อ 5.4 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

/ ข้อ 10 ผู้ใดแจ้งข้อความอันเป็นเท็จ.....